

λων χρόνων, ὅτε ἡ θρησκεία ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ λάμπει ἐξετάμβου τοὺς πανταχόθεν τῆς γῆς ἀφικνούμενους εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου. Οὐδὲ ἠσθάνθη ἄλλοτε τόσον ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βυζαντινῶν χρονικῶν, ὅσον ἐν ταῖς μοναῖς ἐκεῖναις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅπου ἀληθῶς ἀνέπνεον ἀποθησαυρισθέντα ἀέρα παλαιῶν χρόνων καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐβόλεπον ὡς ἐκ θαύματος ἀναστηλούμενον τὸν καταρρέσαντα βυζαντινὸν βίον.

Ἐν Καρυαῖς ὁμοίως δὲν διακρίνει τις σαφῶς τὴν μοναστικὴν ταύτην φυσιογνωμίαν. Ἐν τῇ κόμῃ εὐρίσκει τὸν σημερινὸν βίον μεθ' ὅλων αὐτοῦ τῶν απαιτήσεων καὶ μὲ σχετικὴν ἀκόμη πολυτέλειαν, ἀνάμυστον ἴσως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ μοναστικοῦ βίου, ὅστις ἔχει ὡς βᾶσιν τὴν ἐθελουσίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην. Ἡ πολυτέλεια αὕτη καὶ ἡ εὐμάρεια εὐρίσκονται ὅχι τόσον εἰς τὰ πανδοχεῖα, ὅσον εἰς τὰ κοινάκια, ὡς λέγονται αἱ οἰκίαι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων μονῶν. Τὰ πανδοχεῖα εἶνε χειρότερα καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐλληνικῶν χενίων. Εἰς ἐν τούτων, ἐνθα κατέλυσα, — καὶ ἦτο τὸ ἄριστον —

μετεβιβάσθημι εἰς ἀκροβάτην, ὅπως ἀνέλθω τὴν ἀνεμόσκαλαν, ἣτις ἔφερε πρὸς τὸν μικρὸν μου θάλαμον, σινοικῶν μετὰ τινος πλανοδίου ἱεροφάλτου ἔχοντος ἄλλειμμα μὲν μύστακος, περισσεύμα δὲ ρινόε, ἣτις πλειστάκις τὴν νύκτα ἐξαιμιζομένη μὲ ἕκαμνε νὰ πηδῶ ἀπὸ τῆς κλίνης, ὡς νὰ ἤκουον ἠχοῦσαν τὴν σάλπιγγα τῆς δευτέρας παρουσίας. Τὴν ἡμέραν πάλιν, ὅτε ἐξήτουν ἡσυχίαν ἐκ μακρῶν ἐκδρομῶν, ἠναγκαζόμεν νὰ ἀκούω ὅλα τὰ πα. βοδ. γὰ. δὴ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, διότι ὁ σύνοικός μου διαρκῶς ἐξήσκειτο εἰς τὴν κυρίως τέχνην, ἐνῶ ὡς ἱατρο-

φιλόσοφος οὐχὶ σπανίως προσεπάθει νὰ μὲ εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὰ ἀνεξιχνίαστα μυστήρια κιτρινωποῦ τινος ῥευστοῦ, θεραπεύοντος διὰ τῆς ἐπιχρίσεως καὶ τινῶν καθαραιστικῶν σχημάτων τὸ ερυσίπελας. Τοιοῦτου εἶδους συνοικήσεις δὲν εἶνε σπάνιαι ἐν τοῖς πανδοχείοις τῶν Καρυῶν, καὶ ἂν δὲν προτιμᾷ τις τὴν ὑπαίθριον διαμονὴν ὀφείλει νὰ ὑφίσταται πάσας τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἀξέστων συνοίκων του.

ΕΞ ΑΝΑΤΟΛΩΝ

Ἐννοεῖται ὅτι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ πανδοχείου εὐρίσκεται καὶ ἡ ὑπηρεσία του. Ὑπερῆτα ἀκάθαρτοι μὲ οἰθαλέας ρίνας περιφέρουσι ῥάκη καὶ ἀπειλοῦσιν ἐπιδημίας. Εἰσέρχονται ἵνα καθαρίσωσι τὸ δωμάτιόν σας, καὶ χωρὶς νὰ σὰς ἐρωτήσωσιν ἀνασκαλεύουσιν τὰ χροστία σας, φυλλομετροῦν τὰ βιβλία, ζητοῦν διαφόρους πληροφορίας, ζῶουν τὴν ρίνα των καὶ κάθηται οἰκειότατα ἐπὶ τῆς κλίνης σας.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν καταρθῶναι ἐν τούτοις νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ζωηρὰν ἐντύπωσιν. ἂν τῷ ἐπισκέπτῃ ἐμποιεῖ ἡ κόμη τῶν Καρυῶν, ἂν μάλιστα φιλόξενος μοναχὸς παράσχῃ εἰς τὰς ὥραίαις ἐκεῖνας

ἐπαύλει τὴν φιλοξενίαν του. Τὰ οἰκήματα ταῦτα ἔχουσι πάσας τὰς ἀναπαύσεις κατοικιδίων πολιτισμένων ἀνθρώπων. Εὐρεῖς θλάμους, εὐστάτους κήπους, ἀναπαυτικὰ ἀνάκλινα καὶ καθαρίους ὑποτακτικούς, ἐτοίμους εἰς τὴν πρώτην κούσιν τῶν παλαμῶν σας νὰ παρουσιάσωσι τὸ γλυκό, τὸν καφὲν καὶ τὸ τοιμπούκι. Τὰς ἄλλας οἰκίας, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὰς μονὰς, ἐνοικιάζουσι παρ' αὐτῶν ἀνεξάρτητοι μοναχοὶ καὶ μεταβάλλουσι ταύτας εἰς ἐργαστήρια, παντοπωλεῖα, μυστοπωλεῖα καὶ χαλκεῖα, οὗτω δὲ ἡ κόμη προσλαμβάνει ἐν μέρει ὄψιν βιομηχανικῆς καὶ ἐμπο-